

Вятър ли е било техното упование; глупост ли е била техната надежда?

Нека всички онези следи, които намираме по лицето на българската и македонската земя и които се сметат за следи от Крали Марка и неговия грамаден кон, — века тези следи счетем не като такива на великана, а като такива на незнам какви си марски остатъци, като следи от некакви си природни стихии.

Добре. В песните се говори, че Крали Марко хвърлял грамадни камане от една планина на друга и като отивал на бой срещу врага си, троцел пред себе си камани, дървета — огъвал земята.

Това вие го не вярвате, нали?

Ами днес чрез чудовищни оръдия, не хвърляме ли гранати на 150 километра далеч — през две и три даже планини?

Не отиваме ли на война с танкове, по-големи от Марковите кули и с тез танкове не събъряем ли пред себе си дървета, згради, не трошим ли камане, не приминаваме ли опасни препятствия, не тресем ли земята, когато се движим?

Значи: онези, неща което се пеят и допускат в приказките и песните, днес съ факти, възможноста, на които, с поразителна точност и ясност, се е предвиждала с векове по-рано.

Ако това с така за Крали Марковите дела, защо то да не може да бъде така и за делата на Оногова, Който е роден Человеческия Дух, от Всемирния Человечески Дух, а не от една нация само и е роден не за случайни и по-видимо му безцелни дела, като тези на Крали Марка, а е роден с тежка задача, с грамадно предназначение, за постигането на определена велика цел, за вливане на дълбок смисъл в живота, всемирния человечески живот?

Вие не давате никакво значение, никакъв дълбок смисъл на чудесата на Иисуса Христа, главно на Неговото възкресение, не за друго, а поради вашата грешка да гледате на Него като на обикновен човек, роден от обикновени хора, без дълбок смисъл и значение.

А задълбочете се по-вечко с мисълта си в историческите факти и вие ще се убедите, че великантите като: Моисея, Буда, Сократа, Мохамеда и др. съ се родили след дълги мечтания на потомствата към определена задача.

Така е роден и Иисус Христос. И е роден с специалната задача да победи смъртта. И той я побеждава, чрез възкресението . . .

Апостол Павел не току така възклициava: